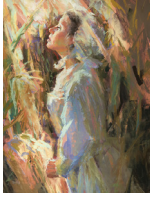

Beretningen om Amanda Smith ved Hawn's Mill

Den 30. oktober 1838 angreb folkemængder i Missouri en sidste dages hellig bosættelse kendt som Hawn's Mill. Folkemængden skød mod mænd og drenge, der var gået ind i en smedje for at søge ly og forsvare deres egne. Sytten sidste dages hellige blev dræbt under angrebet, og flere end et dusin blev såret.

Blandt de sårede var den seksårige Alma Smith, hvis hoftelid gik i stykker, efter han var blevet skudt. Almas mor, Amanda Barnes Smith, var fortvivlet, da hun fandt ham. Hun sørgede også over sin mand og sin 10-årige søn, der begge var blevet dræbt under angrebet.

Da der ikke var nogen hjælp til rådighed, samlede Amanda sine andre børn og bad om vejledning. »Åh, min himmelske Fader,« bad hun, »du ser min fattige sårede dreng og kender min uerfarenhed. Åh, himmelske Fader, vis mig, hvad jeg skal gøre.«

Da Amanda afsluttede sin bøn, hørte hun en stemme bede hende om at blande aske med vand. Hun brugte opløsningen til at vaske Almas sår, indtil det var rent. Dernæst følte Amanda sig tilskyndet til at tage rødderne fra et elmetræ og male dem til en grød. Hun lagde grøden på Almas sår og pakkede det ind i linned.

»Nu skal du lægge dig sådan her og undlade at flytte dig,« sagde hun til sin søn, »og Herren vil give dig en ny hofte.«

Almas sår forhindrede Amanda og hendes familie i at flygte efter angrebet. Som ugerne gik, fastsatte folkemængden en deadline for, hvornår hun og andre tilbageværende hellige skulle rejse. Amandas frygt tiltog, efterhånden som tidsfristen nærmede sig. Hun gemte sig i mellem majsstængler, så hun kunne bede højt uden at blive hørt. Så hørte hun en stemme, der gentog disse ord:

Den sjæl, som til Jesus sin lid kun har sat,

jeg vil ej forlade i mørkeste nat.

Den sjæl, om al helved imod den mon stå,

skal gennem min nåde sin salighed få.

Disse ord fra salmen »Så sikker en grundvold« (*Salmer og sange*, nr. 38) hjalp Amanda til at finde en ny følelse af styrke og mod.

Ikke længe efter, da Amanda var udenfor, hørte hun sine børn skrigende inde i huset. Hun skyndte sig hen til huset og så Alma løbe rundt i værelset. »Jeg er blevet rask, mor, jeg er blevet rask!«, råbte han. Amanda og hendes børn forlod kort tid efter Hawn's Mill

(citeret og sammenfattet fra *Saints*, 1:347-350, 353-355, 378-379).